

Sygn. akt(...)

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w (...)Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Adrianna Saganty-Robaszkiewicz

Protokolant: Paulina Gudaj

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej – A. N.

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2015 r., 24 czerwca 2015 r. oraz 10 sierpnia 2015 r. sprawy

K. W. (W.), syna W. i A. z domu K.,

urodzonego (...) we W.

na skutek wniosku skazanego

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

prawomocnie skazanego:

I wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 8 sierpnia 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz środek karny w postaci świadczenia pieniężnego.

Dnia 17 maja 2003 r. wykonano karę grzywny.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

II wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...), sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 16 października 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności oraz zaliczono skazanemu na poczet kary okres zatrzymania od 16 października 2010 r. do 18 października 2010 r.

Skazany wykonał karę w okresie od 10 sierpnia 2014 r. do 7 kwietnia 2015 r.

III wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 8 czerwca 2010 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Skazanego oddano pod dozór kuratora, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania od

dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. uznając grzywnę za wykonaną co do 6 stawek dziennych. Skazanego obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczono na poczet tejże kary okres 3 dni faktycznego zatrzymania w sprawie od 8 czerwca 2010 r. do

10 czerwca 2010 r. oraz uznano, iż pkt 4 wyroku (dotyczący zaliczenia zatrzymania na poczet kary grzywny) traci moc, a grzywna jest wykonalna w całości.

Skazany odbył karę w okresie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 29 grudnia 2013 r.

IV wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 232 kk popełnione w dniu 14 czerwca 2011 r. na karę

6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych z ustaleniem jednej stawki na kwotę 10 złotych. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu na poczet kary okres zatrzymania w dniu 26 lipca 2011 r. i uznano, iż kara grzywny wymierzona na podstawie art. 71 § 1 kk nie podlega wykonaniu.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 29 grudnia 2013 r. do dnia 28 czerwca 2014 r.

V wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 23 stycznia 2012 r. na karę

10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i na mocy art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych z ustaleniem jednej stawki na kwotę 10 złotych. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Dnia 4 grudnia 2012 r. wykonano karę grzywny.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) stwierdzono, że czyn stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw, a karę 10 miesięcy pozbawienia wolności zamieniono na karę 30 dni aresztu; zaliczono na jej poczet okres zatrzymania od dnia 23 stycznia 2012 r. do dnia 24 stycznia 2012 r.

Dnia 10 sierpnia 2014 r. wykonano karę aresztu.

VI wyrokiem Sądu Rejonowego K. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione

w dniu 27 maja 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Skazanego zwolniono od ponoszenia kosztów procesu.

VII wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 11 sierpnia 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano go do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

VIII wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 14 marca 2012 r. na karę

8 miesięcy pozbawienia wolności. Skazanego zwolniono od ponoszenia kosztów postępowania.

1. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) zmieniającą ustawę Kodeks karny z dn. 1.07.2015 r. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...), opisanym w punkcie II wyroku;

b) wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...), opisanym w punkcie III wyroku;

i wymierza karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia w podlegających łączeniu wyrokach opisanych w pkt II i III pozostawia do odrębnego wykonania;

3. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 wyroku zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...) w okresie od dnia 16 października 2010 r. do dnia 18 października 2010 r.

i od dnia 10 sierpnia 2014 r. do dnia 7 kwietnia 2015 r. oraz okres pozbawienia wolności

w sprawie o sygn. akt (...) od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. oraz od dnia 1 września 2013 r. do dnia 29 grudnia 2013 r.

4. na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. w brzmieniu przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) zmieniającą ustawę Kodeks karny z dn. 1.07.2015 r. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia (...)

2011 r., sygn. akt (...), opisanym w punkcie IV wyroku;

b) wyrokiem Sądu Rejonowego K. z dnia (...) r., sygn. akt (...), opisanym w punkcie VI wyroku;

c) wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia (...) r., sygn. akt (...), opisanym w punkcie VII wyroku;

i wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia w podlegających łączeniu wyrokach opisanych w pkt IV, VI i VII pozostawia do odrębnego wykonania;

6. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej

w punkcie 4 wyroku zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...) w okresie od dnia 26 lipca 2011 r. do dnia 26 lipca 2011 r. oraz od dnia

29 grudnia 2013 r. do dnia 28 czerwca 2014 r.;

7. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie w sprawie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanym wyżej w pkt I, V i VIII części wstępnej wyroku;

8. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 28 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 168,00 zł (sto sześćdziesiąt osiem złotych) plus 38,64 zł (trzydzieści osiem złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem podatku VAT łącznie kwotę 206,64 zł (dwieście sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu K. W. z urzędu;

9. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 86/15

UZASADNIENIE

Skazany K. W. wniósł o wydanie wyroku łącznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. W. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 8 sierpnia 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz środek karny w postaci świadczenia pieniężnego.

Dnia 17 maja 2003 r. wykonano karę grzywny.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

II wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 16 października 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności oraz zaliczono skazanemu na poczet kary okres zatrzymania od 16 października 2010 r. do 18 października 2010 r.

Skazany wykonał karę w okresie od 10 sierpnia 2014 r. do 7 kwietnia 2015 r.

III wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 8 czerwca 2010 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Skazanego oddano pod dozór kuratora, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. uznając grzywnę za wykonaną co do 6 stawek dziennych. Skazanego obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczono na poczet tejże kary okres 3 dni faktycznego zatrzymania w sprawie od 8 czerwca 2010 r. do 10 czerwca 2010 r. oraz uznano, iż pkt 4 wyroku (dotyczący zaliczenia zatrzymania na poczet kary grzywny) traci moc, a grzywna jest wykonalna w całości.

Skazany odbył karę w okresie od dnia 1 września 2013 r. do dnia 29 grudnia 2013 r.

IV wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia (...) 2011 r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 232 kk popełnione w dniu 14 czerwca 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych z ustaleniem jednej stawki na kwotę 10 złotych. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu na poczet kary okres zatrzymania w dniu 26 lipca 2011 r. i uznano, iż kara grzywny wymierzona na podstawie art. 71 § 1 kk nie podlega wykonaniu.

Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 29 grudnia 2013 r. do dnia 28 czerwca 2014 r.

V wyrokiem Sądu Rejonowego w R.z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 23 stycznia 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i na mocy art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych z ustaleniem jednej stawki na kwotę 10 złotych. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Dnia 4 grudnia 2012 r. wykonano karę grzywny.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) stwierdzono, że czyn stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw, a karę 10 miesięcy pozbawienia wolności zamieniono na karę 30 dni aresztu; zaliczono na jej poczet okres zatrzymania od dnia 23 stycznia 2012 r. do dnia 24 stycznia 2012 r.

Dnia 10 sierpnia 2014 r. wykonano karę aresztu.

VI wyrokiem Sądu Rejonowego K. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 27 maja 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Skazanego zwolniono od ponoszenia kosztów procesu.

VII wyrokiem Sądu Rejonowego w D.z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 11 sierpnia 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano go do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

VIII wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 14 marca 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Skazanego zwolniono od ponoszenia kosztów postępowania.

W opinii Aresztu Śledczego w C. z dnia 1 kwietnia 2015 r. wskazano, że z treści wywiadów środowiskowych sporządzonych w dniach

26 sierpnia 2013 r. i 26 września 2013 r. przez kuratora zawodowego Sądu Rejonowego w C. wynika, że skazany przed osadzeniem w warunkach izolacji penitencjarnej przebywał w Zakładzie (...) w P.. Uchylił się od dozoru kuratora, świadomie lekceważąc orzeczenia Sądu. Zebrane przez kuratora informacje wskazują, że w/w jest osobą zdemoralizowaną, wykazującą się całkowitym brakiem poszanowaniem co do obowiązującego porządku prawnego oraz zasad i norm współżycia społecznego. Przed osadzeniem w warunkach izolacji penitencjarnej skazany utrzymywał silne związki ze środowiskiem patologicznym, kryminogennym.

Karę pozbawienia wolności skazany rozpoczął odbywać od dnia 1 września 2013 r. Został doprowadzony do odbycia kary. Kilkukrotnie zmieniał jednostki,

w których odbywał karę. Aktualnie przebywa w Areszcie Śledczym w C..

Skazany wobec przełożonych jest regulaminowy oraz zdyscyplinowany.

W grupie wychowawczej funkcjonuje zgodnie. Przestrzega porządku wewnętrznego obowiązującego w jednostce oraz stosuje się do regulaminu organizacyjno – porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności.

Skazany nie jest objęty systemem przepustkowym.

Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Stara się realizować zadania przewidziane w projekcie. Zachowań agresywnych, samoagresji u skazanego nie odnotowano. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nie jest uczestnikiem podkultury więziennej. Do popełnionych przestępstw ustosunkowany jest krytycznie. Wolny czas przeznaczają na udział w zajęciach świetlicowych oraz oglądanie programów telewizyjnych. Nie

korzysta z oferty zajęć kulturalno – oświatowych organizowanych przez administrację zakładu. Korzysta natomiast z zajęć sportowych.

W aktualnej jednostce był skierowany do prac na rzecz Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w K. jako pracownik fizyczny w systemie bez konwojenta.

Z powierzonych obowiązków wywiązywał się sumiennie.

Zachowanie skazanego, jak wynika z opinii nadesłanej przez Areszt Śledczy w C., ocenione zostało jako umiarkowane.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dowody w postaci:

- akt Sądu Rejonowego w C., sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego w C., sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego w C. sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego w S., sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego w R. sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego K., sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego w D., sygn. (...),
- akt Sądu Rejonowego w R. sygn. (...),
- danych o karalności k. 154-156,
- opinii o skazanym k. 159-162.

Sąd zważył, co następuje:

W analizowanym stanie faktycznym w zakresie orzeczeń jakie zapadły wobec skazanego występują dwa tzw. realne zbiegi przestępstw w rozumieniu art. 85 k.k.

Wskazać należy, iż warunki do wydania wyroku łącznego są wówczas spełnione, gdy prawomocnymi wyrokami wymierzono skazanemu kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych przed wydaniem pierwszego wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Wówczas to Sąd ma obowiązek wydania wyroku łącznego (na co wskazuje sformułowanie – „orzeka”), nie jest przy tym związany treścią wniosków stron. Wynika to wprost z treści art. 85 k.k. oraz art. 570 k.p.k. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 stycznia 2013 r. sygn. akt. IV KK 416/12 (LEX nr 1254719) (...) „sąd orzeka karę łączną” oznacza, że zastosowanie tej instytucji jest obligatoryjne, a więc w razie spełnienia przesłanek wskazanych w art. 85 k.k. nie ma możliwości jej niezastosowania. W takim wypadku sąd obowiązany jest do wydania wyroku łącznego, co oznacza również brak swobody w doborze skazań podlegających łączeniu i niemożność pominięcia części z nich”.

Podkreślenia wymaga przy tym, że nie ma przeszkód procesowych co do tego, by wyrok łączny zawierał orzeczenie kilku kar łącznych, każda obejmująca skazania za przestępstwa z innego zbiegu. Do ustalenia każdego z nich musi dojść odrębnie

i też z bezwzględnym respektowaniem kryterium pierwszego, choćby nieprawomocnego, wyroku stanowiącego czasową granicę dla danych przestępstw pozostających w poszczególnym zbiegu (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia

7 listopada 2014 r., sygn. akt IV KK 124/14, opubl. OSNKW 2015/3/25).

Wyjaśnić w tym miejscu dodatkowo należy, iż w niniejszej sprawie Sąd zastosował przepisy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) zmieniającą ustawę Kodeks karny z dniem 1 lipca 2015 r., albowiem zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ww. ustawy przepisy rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W rozpatrywanej sprawie wszystkie wyroki skazujące zapadły wobec skazanego przed dniem 1 lipca 2015 r., co też uzasadniało zastosowanie przepisów art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu sprzed ww. nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r.

I ZBIEG PRZESTĘPSTW

Rozważając istnienie zbiegów realnych pomiędzy popełnionymi przez skazanego K. W. przestępstwami, Sąd dostrzegł, iż w I zbiegu realnym pozostają przestępstwa, za które został on skazany wyrokami:

- a) wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...);
- b) wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) 2011 r., sygn. akt (...).

Przestępstwa te zostały popełnione odpowiednio:

- a) w dniu 16 października 2010 r.;
- b) w dniu 8 czerwca 2010 r.,

a więc przed dniem 13 stycznia 2011 r., w którym to dniu został wydany wyrok w sprawie o sygn. akt (...).

W sprawie o sygn. akt(...) wymierzono skazanemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności oraz zaliczono skazanemu na poczet kary okres zatrzymania od 16 października 2010 r. do 18 października 2010 r.

Z kolei w sprawie o sygn. (...) wymierzono skazanemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Skazanego oddano pod dozór kuratora, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. uznając grzywnę za wykonaną co do 6 stawek dziennych. Skazanego obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczono na poczet tejże kary okres 3 dni faktycznego zatrzymania w sprawie od 8 czerwca 2010 r. do 10 czerwca 2010 r. oraz uznano, iż pkt 4 wyroku (dotyczący zaliczenia zatrzymania na poczet kary grzywny) traci moc, a grzywna jest wykonalna w całości.

W pierwszej kolejności Sąd, mając na uwadze przepis art. 86 § 1 k.k., stanowiący, iż Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (...), ustalił granice kary

łączonej, jaka mogła skazanemu zostać wymierzona, przy uwzględnieniu wymiaru kar jednostkowych. Kara łączna mogła zostać wymierzona zatem w granicach od 8 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w wymiarze najwyższej z orzeczonych kar, do 1 roku, a więc w wymiarze sumy kar podgalających łączeniu.

Łącząc kary pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę asperacji polegającą na wymierzeniu kary łącznej wyższej od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych i wymierzył karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając tą karę Sąd wziął pod rozwagę stanowisko zawarte w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych, aby przy kształtowaniu kary łącznej brać pod uwagę zachodzący między przestępstwami związek przedmiotowo – podmiotowy. Przez związek przedmiotowo-podmiotowy zbiegających się przestępstw rozumie się przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 2 lipca 1992 roku II Akc 117/92 KZS 1992, z.3-9, poz.50).

W niniejszej sprawie przestępstwa, które popełnił K. W., pozostające w zbiegu realnym godzą w różne dobra, albowiem jedno z przestępstw godzi w dobro jakim jest mienie (art. 278 kk), zaś drugie w wymiar sprawiedliwości (art. 244 kk). Pomędzy omawianymi przestępstwami nie istniał szczególnie bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione w dniach 8 czerwca 2010 r. oraz 16 października 2010 r., a zatem dzielił je okres 4 miesięcy.

Niewątpliwie opisany powyżej związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy wszystkimi czynami wchodzącymi w skład I zbiegu przestępstw nie był na tyle bliski aby uzasadniał zastosowanie zasady absorpcji przy ustalaniu wymiaru kary łącznej,

a więc rozwiązania najkorzystniejszego dla skazanego, ale i wyjątkowego. Przede wszystkim omawiane przestępstwa godziły w różne dobra, a także nie zostały popełnione w szczególnie bliskim związku czasowym.

Reasumując, z uwagi na brak kryteriów pełnego i ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw, uzasadnionym było odstępstwo od zasady absorpcji na rzecz częściowej kumulacji.

W niniejszej sprawie decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej miał także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Orzeczenie wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności, było więc nie tylko wyrazem powyższej oceny związku przedmiotowo – podmiotowego pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami, lecz także wyrazem oceny postawy skazanego.

Zauważyć należy, iż skazany po wymierzeniu mu kar za omawiane przestępstwa naruszył ponownie i to kilkakrotnie porządek prawny dopuszczając się kolejnych przestępstw, za które został skazany kolejnymi prawomocnymi wyrokami. Nadto, Sąd miał na uwadze treść opinii Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w C., w której postawę skazanego oceniono jako umiarkowaną.

W związku z powyższym, uwzględniając cel prewencji szczególnej i ogólnej, bacząc jednocześnie na dyrektywę humanitarnego miarkowania kar przy jej wymiarze, Sąd uznał, iż wymierzenie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności za zbiegające się przestępstwa winno spełnić wobec skazanego cele wychowawcze, wzbudzając zarówno w nim jak i w jego otoczeniu przekonanie, iż popełnienie przestępstw spotyka się z adekwatną reakcją karną. Taki wymiar kary łącznej jest zarazem korzystniejszy dla skazanego, niż wykonywanie po kolei kar jednostkowych podlegających łączeniu w przedmiotowej sprawie.

II ZBIEG PRZESTĘPSTW

W drugim zbiegu realnym pozostają przestępstwa, za które K. W. został skazany wyrokami:

a) wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia (...) 2011 r., sygn. akt (...);

b) wyrokiem Sądu Rejonowego K. z dnia (...) r., sygn. akt (...);

c) wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia (...) r., sygn. akt (...).

Przestępstwa te zostały popełnione odpowiednio:

a) w dniu 14 czerwca 2011 r.

b) w dniu 27 maja 2011 r.

c) w dniu 11 sierpnia 2011 r.

a więc przed dniem 28 grudnia 2012 r., w którym to dniu został wydany wyrok w sprawie o sygn. akt (...).

W sprawie o sygn. akt (...) wymierzono skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby

3 lat i karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych z ustaleniem jednej stawki na kwotę 10 złotych. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz obciążono kosztami postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...) r., sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu na poczet kary okres zatrzymania w dniu 26 lipca 2011 r. i uznano, iż kara grzywny wymierzona na podstawie art. 71 § 1 kk nie podlega wykonaniu.

W sprawie o sygn. akt (...) wymierzono skazanemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Z kolei w sprawie sygn. akt (...) skazanemu wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby

5 lat. Skazanego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano go do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, iż z uwagi na fakt, że w sprawie o sygn. akt (...) przestępstwo zostało popełnione w dniu 11 sierpnia 2011 r., a zatem już po nowelizacji kodeksu karnego, która weszła w życie 8 czerwca 2010 r. i którą wprowadzono art. 89 § 1a k.k., dlatego w tym przypadku Sąd mógł wymierzyć karę łączną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, jeżeli nie widział podstaw do jej zawieszenia (art. 89 § 1a k.k.).

Obecnie nie ma wątpliwości, iż kary pozbawienia wolności orzeczone za pozostające w zbiegu przestępstwa popełnione po dniu 8 czerwca 2010 roku

z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania mogą zostać połączone również wówczas jeżeli zostanie orzeczona łączna kara bezwzględna pozbawienia wolności. Sąd orzekając w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie ma także żadnego wyboru czy przepis art. 89 §1 i § 1 a k.k. stosować, ponieważ w przypadku stwierdzenia występowania realnego zbiegu przestępstw za które orzeczono kary podlegające łączeniu „sąd ma obowiązek orzec karę łączną, choćby nie miał swobody co do jej wymiaru bądź co do stosowania probacji” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 października 2011 roku, sygn. akt II Aka 207/11).

Jak stanowi to przepis art. 85 k.k., obowiązkiem Sądu jest zastosowania instytucji realnego zbiegu przestępstw, niezależnie od rozważenia kwestii zastosowania środka probacyjnego, czy zapatrywać na wymiar kary łącznej, który mógłby uniemożliwiać warunkowe jej zawieszenie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2013 roku, sygn. akt VI KK 194/12)

Sąd, mając na uwadze przepis art. 86 § 1 k.k., stanowiący, iż Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (...), ustalił granice kary łącznej, jaka mogła skazanemu

zostać wymierzona, przy uwzględnieniu wymiaru kar jednostkowych. Kara łączna mogła zostać wymierzona zatem w granicach od 2 lat pozbawienia wolności, a więc w wymiarze najwyższej z orzeczonych kar, do 3 lat i 2 miesięcy, a więc w wymiarze sumy kar podgalających łączeniu.

Łącząc kary pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę absorpcji polegającą na wymierzeniu kary łącznej w wymiarze najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych i wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając tą karę Sąd wziął pod uwagę zachodzący między przestępstwami związek przedmiotowo – podmiotowy.

Mianowicie, przestępstwa, które popełnił K. W., pozostające w drugim zbiegu realnym są przestępstwami częściowo podobnymi, albowiem dwa z nich godzą w dobro jakim jest mienie, natomiast jedno godzi w dobro jakim jest wymiar sprawiedliwości. Przestępstwa przeciwko mieniu zostały przy tym popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych.

Pomiędzy omawianymi przestępstwami istnieje stosunkowo bliski związek czasowy, albowiem zostały one popełnione w dniach 27 maja 2011 r., 14 czerwca 2011 r. oraz 11 sierpnia 2011 r., a zatem w przedziale czasowym około 2,5 miesiąca.

Sąd miał dodatkowo na uwadze, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) zmieniającą ustawę Kodeks karny z dniem 1 lipca 2015 r. jeżeli prawomocnie orzeczona przed dniem wejścia w życie ww. ustawy kara łączna jest wyższa niż górna granica kary łącznej określona w Kodeksie karnym w brzmieniu nadanym ww. ustawą, wymierzona karę łączną obniża się do górnej granicy wymiaru kary łącznej określonej w Kodeksie karnym w brzmieniu nadanym ww. ustawą z dniem 1 lipca 2015 r.

Powyższe jest o tyle istotne, iż zgodnie z treścią art. 89 § 1b dodanym z dniem 1 lipca 2015 r., Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Wówczas przy zastosowaniu ww. przepisu w niniejszej sprawie Sąd mógłby orzec karę w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Jakkolwiek przepis art. 89 § 1b nie ma zastosowania w niniejszej sprawie to Sąd mając całokształt powyższego na uwadze, aby złagodzić konsekwencje wynikające z art. 19 ust. 1 przywołanej ustawy i nie doprowadzić do naruszenia zasady równości w przypadku orzekania kary łącznej na podstawie starych przepisów po 1 lipca 2015 r., przy jednoczesnym uwzględnieniu zachodzącego związku podmiotowo – przedmiotowego wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a zatem z zastosowaniem zasady absorpcji.

Pomimo, iż wymiar orzeczonej wobec K. W. kary łącznej, a także to, iż połączeniu podlegała kara bezwzględna pozbawienia wolności z karą pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby, pozwalał na wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, Sąd w żadnym wypadku nie dopatrył się podstaw do zastosowania tego środka probacyjnego wobec skazanego.

Wskazać należy, iż instytucja wyroku łącznego nie została przewidziana po to, bo polepszać ich sytuację i prowadzić do zmniejszenia wymiaru kar, jakie skazani mają odbyć. Wydający wyrok łączny Sąd mając pełną wiedzę o przestępczej działalności skazanego, ma także możliwość i obowiązek jej pełnej oceny i właśnie te okoliczności sądy powinny uwzględnić przy ustalaniu wysokości kary łącznej.

W niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, iż po popełnieniu przestępstwa w sprawie o sygn. akt (...) skazany dopuścił się popełnienia jeszcze dwóch przestępstw przeciwko mieniu. Skazanemu zarządzono wykonanie innych wymierzonych dotychczas kar pozbawienia wolności, a to w sprawach o sygn. (...), (...), (...), (...). Powyższe jednoznacznie świadczy o tym, iż kolejna kara warunkowo zawieszona nie spełniłaby

wobec skazanego niezbędnych celów z zakresu prewencji, nie miałyby żadnego efektu wychowawczego, nadto byłaby całkowicie sprzeczna z celami prewencji ogólnej, dając podstawę do przeświadczenia o bezkarności sprawców wielokrotnie dopuszczających się przestępstw. Mając powyższe na uwadze Sąd nie zastosował wobec skazanego środka probacyjnego jakim jest warunkowe zawieszenia wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Wymierzona skazanemu kara łączna 2 lat pozbawienia wolności, w ocenie Sądu, winna spełnić wobec niego funkcję prewencyjną stanowiąc właściwe podsumowanie jego dotychczasowego postępowania.

Na mocy art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 wyroku okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...) w okresie od dnia 16 października 2010 r. do dnia 18 października 2010 r. i od dnia 10 sierpnia 2014 r. do dnia 7 kwietnia 2015 r. oraz okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...) od dnia 8 czerwca 2010 r. do dnia 10 czerwca 2010 r. oraz od dnia 1 września 2013 r. do dnia 29 grudnia 2013 r., z kolei na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 4 wyroku okres pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...) w okresie od dnia 26 lipca 2011 r. do dnia 26 lipca 2011 r. oraz od dnia 29 grudnia 2013 r. do dnia 28 czerwca 2014 r.

Pozostałe rozstrzygnięcia w podlegających łączeniu wyrokach pozostawiono, na mocy art. 576 § 1 kpk do odrębnego wykonania.

Na mocy art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt I, V i VIII części wstępnej wyroku.

Sąd zważył bowiem, że przestępstwo w sprawie o sygn. (...) nie pozostawało w zbiegu w rozumieniu art. 85 kk z jakiegokolwiek innym przestępstwem.

Natomiast co prawda przestępstwa w sprawach o sygn. (...)i (...) pozostawały ze sobą w zbiegu, jednakże postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia (...)r., sygn. akt (...) stwierdzono, że czyn w sprawie o sygn. akt (...) stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw, a karę 10 miesięcy pozbawienia wolności zamieniono na karę 30 dni aresztu, co uczyniło niedopuszczanym połączenie kar orzeczonych wyżej wskazanymi wyrokami.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 168,00 zł plus 38,64 zł tytułem podatku VAT, łącznie kwotę 206,64 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu K. W. z urzędu mając na uwadze, iż obrońca skazanego uczestniczył na trzech terminach rozpraw.

Z kolei na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania mając na uwadze jego sytuację życiową i fakt pozbawienia wolności.

Sygn. akt (...)

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego.

R., dnia 28 sierpnia 2015 r.